

REBUTGEM LA JUBILACIÓ ALS 67 ANYS
ATUREM LA REFORMA DE LES PENSIONS
MOBILITZA'T ! DIGUEM PROU !
MANIFESTACIÓ

23 DE FEBRER, A LES 18 HORES

A LA LA RONDA DE SANT PERE, CANTONADA PASSEIG DE GRÀCIA

Les organitzacions que composem la Coordinadora Unitària Sindical de Catalunya, **CUSC**, (IAC (CATAC , CATAC-CTS, USTEC-STEs, FTC, CAU, CTA) SF-Intersindical, COBAS, SU, ACTUB, STAJ, ATAB, CSHA) rebutgem enèrgicament la proposta de reforma de les pensions feta pública pel govern central, representada per l'augment de l'edat de jubilació obligatòria als 67 anys. Entenem que són unes mesures del tot injustes . Una nova agressió a les persones assalariades, complementària i paral·lela a les mesures que ens preparen en la nova reforma laboral.

A mitjans dels anys 90, la propaganda oficial ens deia que el sistema de pensions era insostenible i, en conseqüència, els diferents governs estatals amb el suport de les dues grans centrals sindicals van prendre mesures (van elevar a 15 anys el període de carència i el període de cotització per accedir a una pensió contributiva) en la línia d'endurir les condicions per accedir al cobrament de les pensions contributives i, al mateix temps, abaratir els sous dels nous pensionistes. Quan després, ha resultat que la SS ha tingut balanços satisfactoris i bones perspectives aquests últims anys, els signants del pacte de Toledo no han sentit, ni tan sols, la vergonya de desanar el camí i millorar l'accés a les pensions, com a mínim, a les persones que patien l'atur i la rotació i la precarietat laboral.

Ara torna la mateixa cançó. Es torna a plantejar que el sistema públic no té futur si no es reforma. El pessebre mediàtic i les organitzacions empresarials i financeres al·leguen l'imminent trenc del sistema motivat per l'eclosió demogràfica de pensionistes en el futur.

No obstant aquests mateixos defensors de la reforma es contradiuen. D'una banda, és públic que el fons de reserva de la SS supera els 60.000 milions d'euros i que les pensions públiques estan garantides fins a l'any 2028. A més s'ha d'afegir que s'ha tancat l'últim exercici amb 8.000 milions d'euros de superàvit en un moment de creixement espectacular de l'atur.

De l'altra banda s'ha de posar en dubte que la influència del creixement futur de pensionistes tingui un efecte tan determinant sobre les pensions. Els ingressos i cotitzacions no depenen tant de la quantitat de treballadors i treballadores com de la seva capacitat productiva per generar riquesa. Per exemple als últims 30 anys la població ha crescut molt per sota del creixement econòmic i possiblement el creixement productiu continuarà incrementant-se els propers quaranta anys.

Això ens ha de portar a l'exigència ferma de que les pensions no han de pagar-se només de les cotitzacions socials, és a dir, el pes del sosteniment del sistema públic de pensions no ha de recaure només sobre les persones assalariades, sinó sobre el conjunt dels ingressos de l'estat generats pels impostos i les rendes derivades de l'activitat econòmica en general.

És incompreensible que els diferents governs, els signants dels Pactes de Toledo i sobre tot les dues grans centrals sindicals hagin acceptat en les diferents reformes laborals hagudes fins ara rebaixes en les cotitzacions socials a la SS , si el sistema públic de pensions patia la inestabilitat que ells mateixos manifestaven per justificar la reforma de les pensions.

La cosa s'agreuja encara més, si observem que, ara, en la nova reforma laboral que diuen estar negociant amb la CEOE i les dues centrals sindicals, el govern central ofereix una nova rebaixa de l'1,5% de les

cotitzacions empresarials a la SS (al voltant de 3000 milions d'euros) front al 5% (15.000 milions) que demana la patronal CEOE.

Des de la CUSC hem vingut denunciant amb tots els mitjans al nostre abast l'engany que suposaven els Pacte de Toledo, i reiterem ara la nostra denúncia de la seva futura renovació.

En aquest sentit, rebutgem, no solament l'increment de l'edat de jubilació obligatòria als 67 anys, sinó també l'augment de 15 a 20 anys de la base de càlcul de les pensions del règim general de la SS i l'augment de 15 a 20 anys la cotització per poder cobrar una pensió contributiva, així com els retalls que s'anuncien en les pensions de viduitat.

De nou tornen a endurir encara més les condicions per accedir a les pensions retributives. Tornen a contradir-se quan asseguren per un costat que volen crear ocupació sobre tot pel jovent i s'apresten amb avidesa a prendre mesures com l'increment de l'edat de jubilació que ho minoren quan no ho impossibiliten, sobre tot, si a més es manté la dinàmica d'aquests últims anys i les administracions i les empreses, amb el vist plau de governs i aquiescència sindical, continuen amortitzant molts dels llocs de treball que ocupen les persones que es jubilen.

Des de la CUSC entenem que per al govern i les patronals el sentit que té aquesta reforma de les pensions és compensar la previsible reducció d'ingressos, provocada per una nova reforma laboral que comportarà més precarització, una reducció i congelació dels salaris i un increment de les rebaixes de les cotitzacions socials a la SS. Al mateix temps que tots, governs, patronals i organitzacions financeres, i les dues grans centrals sindicals aposten cada cop amb més força i sense pudor pel creixement dels fons privats de pensions com a negoci i benefici financer.

Des de la CUSC considerem que seria una gran falta de responsabilitat sindical no posar tots els esforços i mitjans al nostre abast per intentar aturar aquestes reformes. Una falta de responsabilitat sobretot de les dues centrals sindicals majoritàries del món laboral, que han d'entendre que les seves concessions a patronals i governs en anteriors negociacions fan que aquests cada cop exigeixin més. Per això, des de la CUSC pensem que tots els treballadors i les treballadores, amb el sindicalisme al capdavant, hem de plantar-nos i dir prou!

En aquest sentit, la CUSC denuncia la actitud de les direccions sindicals de CCOO i UGT i reclama de aquestes organitzacions que trenquin les negociacions amb el govern i les patronals i que, conjuntament amb tota la resta del sindicalisme iniciem un procés de mobilitzacions (incloent-hi la vaga general) que aturi la implantació de totes aquestes mesures.

CONTRA LA REFORMA DE LES PENSIONS PER LA MILLORA DEL SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS CONTRA LA REFORMA LABORAL

L'ATUR, LA PRECARIETAT I L'ABARATIMENT DELS ACOMIADAMENTS MOBILITZA'T ! DEMÀ ET POT TOCAR A TU !

